

wych, Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842), uwolnienie, określone w niniejszym punkcie 1, służy tylko w razie załączenia do księgi grzbietowej i trwałego przechowywania przy niej: zamówienia (zapotrzebowania), którego wykonanie stwierdza pismo, wydane z księgi grzbietowej, jeżeli z treści zamówienia wynika istnienie warunków uwolnienia;

2) pisma, stwierdzające bądź zawarcie bądź wykonanie umowy, na mocy której makler okrętowy zobowiązuje się do usług w zakresie swej działalności zawodowej na korzyść przedsiębiorcy okrętowego — jeżeli makler ma siedzibę w porcie polskiego obszaru celnego lub jeżeli (bez względu na to, gdzie makler ma siedzibę) usługi, będące przedmiotem umowy, wiążą się z pobytem w innym porcie statku, zapisanego do polskiego rejestru statków handlowych;

3) pisma, stwierdzające zawarcie lub wykonanie umowy, na mocy której ekspedytor, mający siedzibę w porcie polskiego obszaru celnego, podejmuje się bądź przesłania rzeczy: a) z portu polskiego obszaru celnego drogą morską do innego portu lub b) drogą morską do portu polskiego obszaru celnego lub c) częściowo drogą morską a częściowo drogą lądową przez port polskiego obszaru celnego, bądź przeładunku w porcie polskiego obszaru celnego; nie wyłącza uwolnienia wymiennienia w piśmie, stwierdzającym wykonanie umowy, należności za przechowanie, ważenie, liczenie, opakowanie, przepakowanie lub sortowanie rzeczy, których przesłania lub przeładunku ekspedytor się podjął;

4) podania, wnoszone do Urzędu Celnego w Gdyni i świadectwa przezeń wydawane oraz te podania, wnoszone do Dyrekcji Ceł i do Ministerstwa Skarbu, które dotyczą postępowania celnego, przeprowadzanego przez urzędy celne, mające siedzibę w portach polskiego obszaru celnego; nie są jednak wolne od opłaty świadectwa, stwierdzające okoliczności faktyczne, ustalone w toku postępowania celnego (np. zaświadczenie o wadze towaru, o stanie, w jakim przybył, o zaniechaniu oclenia z powodu zwrócenia towaru zagranicę) ani też podania o wydanie takich świadectw;

5) podania, wnoszone do Urzędu Morskiego i świadectwa przezeń wydawane.

§ 2. Opłata stemplowa od rachunku, wystawionego zagranicą, wystosowanego do osoby, mającej mieszkanie lub siedzibę w mieście portowym polskiego obszaru celnego, a stwierdzającego należność za sprzedane towary, wynosi 10 gr, jeżeli odbiorca kupił towary, których rachunek dotyczy, bądź celem sprzedaży hurtowej (art. 7, ustęp przedostatni ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym, Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716), wykonywanej w mieście portowym polskiego obszaru celnego bądź w zakresie przedsiębiorstwa przemysłowego, wykonywanego w mieście portowym polskiego obszaru celnego, i jeżeli nadto z tego rachunku lub z innego dokumentu, wynika, że towary zostały przesłane z portu zagranicznego do

portu polskiego obszaru celnego wyłącznie drogą morską.

§ 3. Opłata stemplowa od rachunku, wystosowanego do osoby, mającej mieszkanie lub siedzibę zagranicą, a stwierdzającego należność za sprzedane towary, wynosi 10 gr, jeżeli wystawca rachunku sprzedał towary, których rachunek dotyczy, w zakresie wykonywanego w mieście portowym polskiego obszaru celnego przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego. Zastosowanie powyższej stawki ulgowej jest uzależnione od wydania rachunku z księgi grzbietowej z pozostawieniem talonu lub kopji (art. 26 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych, Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413 oraz §§ 48 i 49 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych, Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Ma zastosowanie: a) do pism wymienionych w punktach 1—3 §-u 1 oraz w §§ 2 i 3 jeżeli po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie bądź pisma te zostały sporządzone na obszarze Rzeczypospolitej bądź — w razie sporządzenia poza tym obszarem — zaszyły okoliczności, wymienione w art. 21 ustawy z dnia 26 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413); b) do podań (§ 1, punkty 4, 5), otrzymanych po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie przez urząd państwowy; c) do świadectw (§ 1, punkty 4, 5) wystawionych po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

938.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 listopada 1934 r.

w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Łodzi.

Na podstawie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam co następuje:

§ 1. Z terytorjalnego zakresu działania Urzędu Skarbowego w Brzezinach wyłączają się gminę miejską Tomaszów Mazowiecki oraz gminy wiejskie Będków, Ciosny, Łazisko i Łaznów i dla wyłączonego obszaru tworzy się osobny Urząd Skarbowy w Tomaszowie Mazowieckim.

§ 2. Z terytorjalnego zakresu działania Urzędu Skarbowego w Łasku wyłącza się gminę miejską Pabjanice oraz gminy wiejskie Dłutów, Górka Pabjanicka i Widzew i dla wyłączonego obszaru tworzy się osobny Urząd Skarbowy w Pabjanicach.

§ 3. Z terytorjalnego zakresu działania Urzędu Skarbowego w Sieradzu wyłącza się gminę miejską Zduńska Wola oraz gminę wiejską Zduńska Wola i dla wyłączonego obszaru tworzy się osobny Urząd Skarbowy w Zduńskiej Woli.

§ 4. Czynności urzędów skarbowych w Brzezinach, Łasku i Sieradzu w stosunku do wyłączonych obszarów przechodzą do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

939.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 listopada 1934 r.

o ustaleniu wzorów monet srebrnych wartości 2, 5 i 10 złotych.

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1. Poczynając od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, monety srebrne wartości 2, 5 i 10 złotych będą bite według wzorów, których wizerunki w reprodukcji graficznej podane są jako załącznik do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Monety, wymienione w § 1, będą miały obieg narówni z monetami srebrnymi wartości 2, 5 i 10 złotych, których wzory ustalone zostały rozporządzeniami Ministra Skarbu z dnia 25 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 799), z dnia 28 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 878) i z dnia 28 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 675).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu
z dn. 24 listopada 1934 r. (poz. 939).

940.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 listopada 1934 r.

o uzupełnieniu taryfy na wyroby tytoniowe.

Na podstawie art. 8 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617) zarządzam co następuje:

§ 1. Cennik, załączony do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 978), uzupełnia się w sposób następujący: w punkcie I 2b 1) po wyrazie „Ariston” dodaje się przecinek i wyraz „Hel”.